

LA DUNA S'HA D'ESFORÇAR

La Duna avui està preocupada. Aviat serà el seu aniversari i ha d'escriure una carta per convidar tots els animals del bosc, però no sap com fer-ho.

La Duna no sap escriure ni llegir. Pensa que deu ser molt difícil fer lletres i que no n'aprendrà mai. Tot plegat sembla massa complicat. Quan veu les lletres se li ennuvola la vista, se li fa un nus a la llengua, i de cop i volta li vénen ganes de plorar i de fugir corrents.

L'Agustí saltamartí és el savi més savi de tot el bosc. Ell en sap molt, de lletres, i cada dia llegeix i escriu, contes, poesies...

La Duna no pot evitar mirar-se'l embadalida, i mentre l'observa atentament se li acut una idea. Una bona idea! Potser el savi saltamartí la podrà ajudar amb les lletres.

L'eruga s'hi acosta i li explica el seu problema. Ho fa amb un fil de veu, li fa vergonya i no vol que ho senti ningú del bosc.

—Agustí, que em pots escriure les invitacions del meu aniversari. Tu ets molt llest, i fas bona lletra.

El saltamartí se la mira astorat. Rumia una estona, es treu les ulleres i es mira la Duna.

—No, Duna! No penso escriure't ni una sola lletra. Tinc una idea millor, t'ensenyaré a llegir i a escriure.

Quan la Duna sent això les cames li fan figa, es posa vermella i s'enfada molt.

—Jo no t'he dit pas que en vulgui aprendre —rondina l'eruga.

Esforç

La Duna s'ha
d'esforçar

—Ja ho sé, Duna, però si no t'hi esforces una mica no n'aprendràs mai. Fem una cosa, petita: vine cada dia després d'esmorzar i abans no surti el sol. Porta paper i llapis. T'ensenyaré a llegir i farem lletres.

Això a la Duna li sembla un esforç massa gran. Cada dia una mica, abans no surti el sol, després d'esmorzar...

«Quina murga! Això són molts dies, em cansaré molt, tindrè son!», pensa.

—Mira Duna, la decisió és teva. Jo, demà, seré aquí com cada dia.

La Duna marxa cap a casa pensativa. Dins del seu cap sent una i altra vegada les paraules del saltamartí. Llegir i escriure cada dia, això és terrible!

Al matí, abans no surti el sol, es lleva i esmorza, agafa el llapis i un paper i se'n va a ca l'Agustí.

—Bon dia, Duna; m'alegra veure't —la saluda el saltamartí.

—Tinc son, i em fa mandra. Les lletres són difícils i jo no en sabré mai!

—Provem-ho, Duna, t'hi hauràs d'esforçar una mica...

Durant tota la setmana la Duna es lleva ben d'hora per anar a ca l'Agustí. El savi saltamartí li explica com sonen les lletres, li agafa la mà i a poc a poc li ensenya com escriure-les una per una. Els primers dies la Duna té molta mandra, i se li enganxen els llençols a la cara. Però cada dia que passa l'erugueta ho fa més bé.

Ara, ja no se li ennuvola la vista, i no li ploren els ulls quan veu les lletres. El llapis li llisca sobre el paper i, com si es tractés d'una vareta màgica, comencen a sortir-ne totes les lletres.

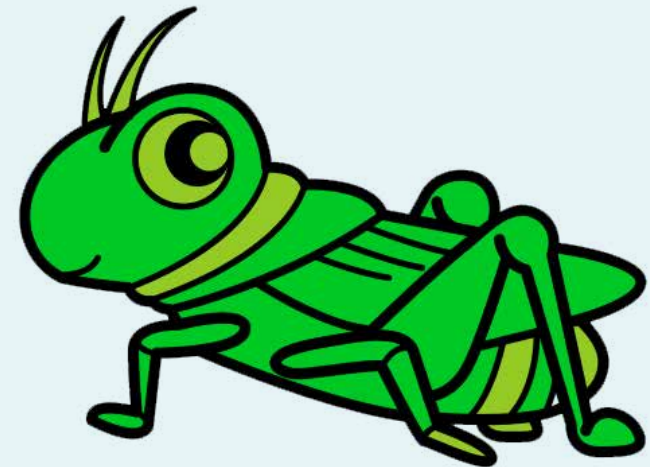
Quan arriba el diumenge la Duna ja n'ha après molt. Durant tota la setmana el saltamartí li ha ensenyat la màgia de les lletres, i ara la Duna ja pot escriure les invitacions d'aniversari.

Prepara tots els sobres, un per a cada animaló: l'esquirol, la guineu, la marieta..., i hi escriu a poc a poc i amb bona lletra:

ESTIMAT AMIC

ET CONVIDO A LA MEVA FESTA!

DUNA

La Duna n'està orgullosa, li ha quedat perfecte. A sota de cada targeta hi escriu el seu nom.

—Gràcies, saltamartí. Sense la teva ajuda no ho hauria aconseguit mai.

—No, Duna, sense el teu esforç sí que no ho hauries aconseguit mai. Ara ja podràs fer la festa!

Quan la Duna torna a casa, guarda curosament les targetes sota el coixí. Demà quan es desperti les repartirà a tots els seus amics.

Abans d'aclucar els ulls sent olor d'aigua salada i pensa, satisfeta:

L'esforç ha valgut la pena!

Judit Esquís

Ens escrivim coses boniques

Esforç

La Duna
s'ha d'esforçar

PROPOSTA DIDÀCTICA

- Asseguts en rotllana pensem quines paraules boniques podríem dir als nostres amics. La mestra les recull i les escriu a la pissarra perquè tots els infants les puguin veure.
- Demanem als infants que escriguin en el paper alguna de les paraules boniques que s'han dit i que hi ha a la pissarra. Tot seguit els demanem que hi posin el seu nom, dobleguin el paper i el posin a dins del pot de vidre.
- Per acabar l'activitat cada infant agafa un paper de dins del pot i llegeix tot sol o amb ajuda de la mestra quines paraules boniques li ha regalat un dels seus companys.
- Acabem l'activitat amb la cançó: «L'abecedari».
(<https://www.youtube.com/watch?v=ITUmXHq7Y-A>)

Material: Pot de vidre, papers, retoladors.